

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

Canones.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

ANNO
 CHRISTI
 557.

tilitatibus ecclesiarum, unde non leuiter rationem sumus quandoque reddituri, in quantum diuina pietas virtutem dare dignata est, tentauimus salubri consideratione prospicere, ne dum periculosa abusione ordinatio superna negligitur, in nobis aliorum crimina vindicentur.

CANONES.

I.

Itaque placuit, ac omnibus nobis conuenit ^{Lib. 6. c. 322.} obseruare, vt quia nonnulli memores sui per quilibet scripturas, pro captu animi, de facultatibus suis ecclesiis aliquid contulisse probantur, quod a diuersis Deum minus timentibus eatenus mortifera calliditate tenetur, vt aliorum oblatio illis pertineat ad ruinam; nec intueri corde possint diem iudicii, dum nimiae cupiditatis delectantur ardore. Quicumque ergo immemor interitus sui, res ecclesiae, vt supra diximus, delegatas iniuste possidens, praesumpserit retinere, & veritate comperita, res Dei seruis eius dissimulauerit reformare, ab omnibus ecclesiis segregatus, a sancta communione habeatur extraneus: nec aliud mereatur habere remedium, nisi cum culpam propriam rerum emendatione purgauerit. Indigne enim ad altare Domini properare permittitur, qui res ecclesiasticas & audet rapere, & iniuste possidere iniqua defensione perdurat. Necatores enim pauperum iudicandi sunt, qui eorum taliter alimenta subtraxerint. Sacerdotalis tamen debet esse prouisio, vt vindictam admonitio manifesta praecedat, vt res vsurpatae iniuste qui abstulit, adhibita aequitate restituat. Quod si neglexerit, & necessitas compulerit, postea praedonem sacerdotalis districtio matu-

rata percellat. ⁵ Neque quisquam per interregna res Dei defendere nitatur: quia Dei potentia cunctorum regnorum terminos singulari dominatione concludit. Quod si præsumpserit, & ipsius offensam, & prædictæ damnationis periculum sustinebit. Competitoribus etiam huiusmodi frenos districtiōnis imponimus, qui facultates ecclesiæ, sub specie largitatis regiæ, improba subreptione peruaserint. Sera namque de his rebus pœnitundine commouemur, cum iam antea actis temporibus contra huiusmodi personas, Canonum suffulti præsidio, se sacerdotes Domini erigere debuissent; ne mansuetudo indulgentiæ ad similia perpetranda improborum audaciam adhuc quotidie prouocaret: sed nunc tarde iniuriarum mole depressi, damnis quoque dominicis compellentibus excitamur. Quod si is qui res Dei competit, in aliis, quam ubi res agitur, maxime solet territoriis commorari, sacerdotem loci ipsius ubi habitat, episcopus de huiusmodi prauitate contemptus, neglecta persona, literis mox reddat instructum. Tunc antistes, ipsius fratris anxietate comperta, aut ^{* for. ualocem} persuasorem admonitione corrigat, aut canonica districtiōne condemnet. ⁶ Accidit etiam, ut temporibus discordiæ, ⁷ sub permissione bonæ memoriæ domni Chlodouei regis, res ecclesiarum aliqui competissent, ipsasque res, improuisa morte collapsi, propriis heredibus reliquissent. Placet & hos quoque, nisi res Dei, admoniti a pontifice, agnita veritate reddiderint, similiter a sanctæ communionis participatione suspendi: quoniam res Dei, quæ auctores eorum ma-
tura-

turata morte credendæ sunt peremisse, non debent filii vltius possidere. Iniquum esse censemus, vt potius custodes chartarum, per quas aliquid ecclesiis a fidelibus personis legitur derelictum, quam defensores rerum creditarum, vt præceptum est, iudicemur.

II.

Et quia episcoporum res propriæ ecclesiarum res esse noscuntur, si in eorum facultatibus simili fuerit crudelitate grassatum, peruafores rerum memoratarum Canonum districtione feriet vindicta, dum corrigit; vt qui non moribus propriis, ac nulla conscientia castigatione corripitur, saltem regulæ obtundatur aculeis. Perpetuo enim anathemate feriat, qui res ecclesiæ confiscare, aut competere, aut peruadere periculosa infestatione præsumperit.

III.

Et quia exempla boni operis a pontificibus debent primum, Christo opitulante, procedere, nullus episcopus res competat alienas: aut si competitas, aut a se, aut ab auctore suo, forte quis possidet, domino proprietatis possessionem propriam, absque præiudicio liberalitatis regiæ, integra reformatione restituat: vt quia Deus dona reprobatur iniquorum, non ad iudicium suum ecclesiæ res exterarum derelinquat.

IV.

Conuenit etiam vniuersis fratribus, vt non solum præsentium rerum actus, sed & animarum quoque debeant præparare remedia. ^d Nullus er-

go illicita coniugia contra præceptum Domini fortiri præsumat: id est, fratris relictam, nec noueram suam, relictamque patruī, vel sororem vxoris suæ sibi audeat sociare: neque auunculi quoque relictæ, neque nurus suæ, vel materteræ coniugio potiatur. Pari etiam conditione a coniugio amitæ, priuignæ, ac filiæ priuignæ coniunctionibus præcipimus abstineri.

ANNO
CHRISTI
537.

V.

Sacratarum etiam virginum neque per raptum, neque per competitiones aliquas quisquam coniugia fortiatur. Similiter de earum erit coniunctionibus abstinendum, (& hi qui eas rapere aut competere voluerint, a communione sunt remouendi) quæ vestium commutatione tam viduæ, quam puellæ, religionem, pœnitentiam, aut virginitatem publica fuerint declaratione professæ. Quod si contra interdicta quis venerit, & sacerdotem suum audire neglexerit, & in præsentī a communione catholicæ ecclesiæ habeatur extraneus, & in perpetuum anathemate feriatur.

VI.

Et quia vtilium rerum cœpit causa tractari, hoc vniuersitas præcauere quoque debet, tam sacerdotes quam principes, omnisque populus, vt nullus res alienas competere a regis audeat potestate. Nullus viduam, neque filiam alterius, extra voluntatem parentum, aut rapere præsumat, aut regis beneficio æstimet postulandam. Quod si fecerit, similiter ab ecclesiæ communione semotus, anathematis damnatione plectatur.

36. qu. 1.
Nullus ne-
que viduã.

ANNO
 CHRISTI
 557.

VII.

Et quia vniuersis sacerdotibus ita conuenit, vt si quis de eisa communionem ecclesiæ, pro contemptu Canonum, aut peruersione rerum ecclesiasticarum, aliquem fortasse suspenderit, a nullo penitus episcopo recipi præsumatur. Quod si factum fuerit, is qui eum contra interdicta receperit, & fratrum suorum erit concordia separatus, & æterni iudicis in futurum, vt confidimus, iracundiam sustinebit.

VIII.

Et quia in aliquibus rebus consuetudo prisca negligitur, ac decreta Canonum violantur, placuit vt iuxta antiquam consuetudinem Canonum decreta seruentur. Nullus ciuibus inuitis ordinetur episcopus, nisi quem populi & clericorum electio plenissima quæserit voluntate. non principis imperio, neque per quamlibet conditionem, contra metropolis voluntatem, vel episcoporum comprouincialium, ingeratur. Quod si per ordinationem regiam honoris istius culmen peruadere aliquis nimia temeritate præsumpserit, a comprouincialibus loci ipsius episcopus recipi nullatenus mereatur, quem indebite ordinatum agnoscunt. Si quis de comprouincialibus recipere contra interdicta præsumpserit, sit a fratribus omnibus segregatus, & ab ipsorum omnium caritate semotus. Nam de antea actis ordinationibus pontificum ita conuenit, vt coniuncti metropolitanus cum suis comprouincialibus episcopis, vel quos vicinos episcopos eligere voluerit, in loco vbi conuenerit, iuxta anti-

Iuo part. v.
 cap. 123.

D. LXIII. Si
 per ordina-
 tionem.

qua statuta Canonum, omnia communi consilio & sententia decernantur.

ANNO
CHRISTI
517

IX.

De degeneribus seruis, qui sepulcris defunctorum pro qualitate ipsius ministerii deputantur, hoc placuit obseruari, vt sub qua ab auctoribus fuerint conditione dimissi, siue heredibus, siue ecclesiis pro defensione fuerint deputati, voluntas defuncti circa eos in omnibus debeat obseruari. Quod si ecclesia eos de fisci functionibus in omni parte defenderit, ecclesie tam illi, quam posteris eorum, defensione in omnibus potiantur, & occursum impendant.

X.

Et quia huic definitioni cuncti fratrum interesse minime potuerunt, hoc omnis congregatio sacerdotum Christo propitiante decreuit, vt constitutio presens quantis oblata fuerit, subscriptionibus eorum debeat roborari, quatenus in hoc quod vniuersis obseruandum est, vniuersitas debeat consentire.

SVBSCRIPTIONES EPISCOPORVM.

Probianus in Christi nomine episcopus ecclesie Bituricæ, consensi & subscripsi.

¶ Prætextatus in Christi nomine episcopus ecclesie Rotomagensis, consensi & subscripsi.

¶ Leontius in Christi nomine episcopus consensi & subscripsi.

¶ Germanus peccator episcopus consensi & subscripsi.

¶ Euphronius peccator episcopus consensi & subscripsi.

¶ Felix peccator episcopus consensi & subscripsi.

Domitianus peccator episcopus consensi & subscripsi.

Chardarius peccator episcopus consensi & subscripsi.

Gonothigernus peccator episcopus ecclesie Siluanectensis consensi & subscripsi.

¶ Paternus peccator episcopus consensi & subscripsi.